

Jacques de MOLAY

Non nobis, Domine, non nobis sed Nomini Tuo da gloriam

(‘Όχι σ’ εμάς Κύριε, όχι σ’ εμάς, αλλά στ’ Όνομά Σου πρόσφερε τη δόξα...).

(Η πολεμική ιαχή των Ιπποτών του Ναού)

Ο **Jacques de MOLAY** (1292-1314), υπήρξε ο 23^{ος} και τελευταίος Μεγάλος Μάγιστρος του Τάγματος των Ιπποτών του Ναού. Πρώτος υπήρξε ο Hughes de Payens (1118-1136).

Οι Ιππότες του Ναού ή Ναΐτες (Αγγλ. *Templars*) γνωστοί και ως Φτωχοί Συστρατιώτες του Χριστού και του Ναού του Σολομώντα (Λατ. *Pauperes commilitones Christi Templique Solomonic*) αποτέλεσαν το πρώτο μοναστικό στρατιωτικό τάγμα στην ιστορία. Ιδρύθηκε το 1118 μ.Χ με σκοπό να βοηθήσει το χριστιανικό νεοϊδρυθέν Βασίλειο της Ιερουσαλήμ να εξασφαλίσει την ασφαλή και ελεύθερη προσέλευση προσκυνητών που πήγαιναν στην Ιερουσαλήμ, μετά την κατάκτησή της από τους Σταυροφόρους. Το όνομά τους παραπέμπει στο ιστορικό αρχηγείο τους που βρίσκεται σε ένα τμήμα του Όρος του Ναού στην Ιερουσαλήμ, περιοχή που ονομαζόταν *Templum Salomonis*. Εκεί πιθανολογείται ότι βρισκόταν ο περίφημος Ναός του Σολομώντα που χτίστηκε περίπου το 950 π.Χ. Το τμήμα αυτό οι Ιππότες του Ναού μετονόμασαν σε *Templum Domini*, δηλαδή «Ναό του Θεού».

Το Τέμενος Al Aqsa στο Όρος του Ναού της Ιερουσαλήμ.
Το ιστορικό αρχηγείο των Ιπποτών του Ναού.

Μεγάλοι Μάγιστροι από το 1118 έως το 1314

1. Hughes de Payens (1118-1136)
2. Robert de Craon (1136-1146)
3. Everard des Barres (1146-1149)
4. Bernard de Tremelay (1149-1153)
5. André de Montbard (1153-1156)
6. Bertrand de Blanchefort (1156-1169)
7. Philippe de Milly (1169-1171)
8. Odo de St Amand|Odo (Eudes) de St. Amand (1171-1179)
9. Arnaud de Toroge (1179-1184)
10. Gerard de Ridefort|Gérard de Ridefort (1185-1189)
11. Robert de Sablé (1191-1193)
12. Gilbert Horal (1193-1200)
13. Phillipe de Plessis (1201-1208)
14. Guillaume de Chartres (1209-1219)
15. Pedro de Montaignu|Pierre (Pedro) de Montaignu (1219-1230)
16. Armand de Périgord (1232-1244)
17. Richard de Bures (1245-1247)
18. Guillaume de Sonnac (1247-1250)
19. Renaud de Vichiers (1250-1256)
20. Thomas Bérard (1256-1273)
21. Guillaume de Beaujeu (1273-1291)
22. Thibaud Gaudin (1291-1292)
23. Jacques de Molay (1292-1314)

Σε κάθε κράτος υπήρχε ένας Μάγιστρος του Τάγματος ο οποίος υπαγόταν στον Μεγάλο Μάγιστρο. Το αξίωμα του Μεγάλου Μαγίστρου ήταν ισόβιο.

Το Τάγμα των Ιπποτών του Ναού είχε 4 κατηγορίες μελών:

- **Ιππότες** (Templars), που είχαν εξοπλισμό βαρέος ιππικού.
- **Υπαξιωματικοί** (Sergeants), που είχαν εξοπλισμό ελαφρού ιππικού και προέρχονταν από κατώτερη κοινωνική τάξη σε σχέση με τους Ιππότες.

- **Κτηματίες** (Serving brothers - Rural brothers), που διαχειρίζονταν την περιουσία του τάγματος. Επίσης, υπήρχαν και οι frères de métiers για τις χειρωνακτικές εργασίες.
- **Ιερείς-Στρατιωτικοί** (Charlains), που ήσαν χειροτονημένοι ιερείς για να καλύπτουν τις πνευματικές ανάγκες του τάγματος.

Ιππότης Ούγος ντε Παϊν (Hughes de Payens)
Πρώτος Μεγάλος μάγιστρος

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Βαλδουίνου του Β' στο θρόνο της Ιερουσαλήμ, το 1118 μ.Χ, ο Ούγος ντε Παϊν μαζί με άλλους 8 Ιππότες παρουσιάστηκαν στο βασιλιά και του πρότειναν την ίδρυση μίας κοινότητας Ιπποτών που θα ακολουθούσε τους κανόνες θρησκευτικού τάγματος και θα αφιερωνόταν στην προστασία των προσκυνητών. Το ίδιο έπραξαν και με τον Πατριάρχη Βαρμούνδο του Πικινί (Warmund de Picquigny). Η πρόταση αυτή έγινε δεκτή από το βασιλιά και τον Πατριάρχη.

Οι Ιππότες αυτοί, την ημέρα των Χριστουγέννων του 1119 μ.Χ. στο ναό του Αγίου Τάφου της Ιερουσαλήμ (Holy Sepulchre) ενώθηκαν με τους τρεις κλασσικούς μοναστικούς όρκους για

- *πενία,*
- *αγνότητα,*
- *υποταγή* και
- έναν επιπλέον όρκο για προστασία των προσκυνητών, παρουσία του Πατριάρχη.

Έτσι συγκροτήθηκαν οι πρώτοι Ιππότες του Τάγματος των Φτωχών Ιπποτών του Χριστού.

Η περίοδος της επιρροής των Ναιτών αρχίζει λίγο μετά την ίδρυσή τους όταν αποκτούν την υποστήριξη του **Αγίου Βερνάρδου του Κλερβό**. Από αυτόν καθιερώθηκε το φημισμένο λευκό ράσο, (προερχόμενο από τους Κιστερκιανούς μοναχούς) με έναν κόκκινο σταυρό. Υποχρεώσεις των Ιπποτών ήσαν είναι οι εξής:

- Υποχρέωση τέλεσης καθημερινών λειτουργιών.
- Απαγόρευση της συναναστροφής των Ιπποτών με αφορισμένους Ιππότες, αν όμως ένας από αυτούς έρθει ικέτης στο Ναό οφείλουν να τον δεχθούν χριστιανικά.
- Η ενδυμασία του τάγματος είναι λευκοί μανδύες, απλοί και χωρίς γούνα, εκτός και αν είναι από αρνί ή κριάρι, απαγορεύονται τα λεπτά υποδήματα με τις ανασηκωμένες μύτες που ήταν τότε της μόδας.
- Οι Ιππότες επιβάλλεται να κοιμούνται με το πουκάμισο και τα εσώρουχα, σ'ένα στρώμα, με ένα σεντόνι και μία κουβέρτα.
- Το φαγητό των Ιπποτών διεξάγεται με σιωπή, σε κοινή γαβάθα για 2. Σίτιση με κρέας 3 φορές την εβδομάδα.
- Μετάνοια τις Παρασκευές.
- Εγερτήριο τα ξημερώματα, αν η δουλειά τους ήταν κοπιαστική τους παραχωρείται μία ακόμα ώρα ύπνος, όμως σε αντάλλαγμα πρέπει να πουν 13 Πάτερ ημών από το κρεβάτι τους.

Το τάγμα των Ιπποτών του Ναού από την αρχή της ύπαρξής του είχε δεχτεί τεράστιες δωρεές και σταδιακά δημιούργησε προτεκτοράτα του σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ο Αλφόνσος της Καστίλλης και Αραγωνίας τους προσέφερε μία ολόκληρη περιοχή και με τη διαθήκη του τους κληροδότησε το βασίλειό του. Οι Ναΐτες στην συγκεκριμένη περίπτωση δεν τον εμπιστεύτηκαν και συμβιβάστηκαν με την μεταβίβαση σε αυτούς 6 κάστρων στην Ισπανία. Επίσης, ο βασιλιάς της Πορτογαλίας τους χάρισε ένα δάσος το οποίο, όμως, ήταν ακόμα στην κατοχή των Σαρακηνών. Αργότερα το τάγμα των Ναϊτών ασχολήθηκε έντονα με τραπεζικές δραστηριότητες. Οι Ναΐτες δημιούργησαν στην ουσία το πρώτο τραπεζικό σύστημα και ανακάλυψαν τις επιταγές (για την ακρίβεια ένα είδος φορτωτικής) πολύ πριν από τους Φλωρεντινούς τραπεζίτες.

Οι Ιππότες του Ναού καίγονται.

Την Παρασκευή 13 Οκτωβρίου του 1307 πολλοί Ναΐτες στη Γαλλία συνελήφθησαν με εντολή του βασιλιά Φιλίππου Δ' του Ωραιού, ο οποίος εποφθαλμιούσε τα πλούτη τους. Ο τελευταίος με την υποστήριξη του Πάπα Κλήμη του Ε' ο οποίος κατάργησε το τάγμα, δήμευσε όλη τους την περιουσία. Πολλά υψηλόβαθμα στελέχη του τάγματος, συμπεριλαμβανομένου και του τελευταίου Μεγάλου Μάγιστρου Jacques de Molay, υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια και κήκαν στην πυρά.

Σήμερα έχουν έρθει στην δημοσιότητα έγγραφα της δίκης τα οποία φανερώνουν ότι παρά το γεγονός ότι είχαν κατηγορηθεί για αιρετικές δοξασίες κατά τις μνητικές τελετές τους, στη δίκη που έγινε είχαν πείσει τον Πάπα πως ήταν αθώοι και ότι η καταδίκη τους ήταν αποτέλεσμα της συκοφαντήσής τους από τον βασιλιά Φίλιππο Δ' τον Ωραίο.

Στις 18 Μαρτίου 1314, ο Jacques de Molay, τελευταίος Μεγάλος Μάγιστρος του Τάγματος των Ναϊτών, καιγόμενος στην πυρά, καταδικασμένος σε θάνατο από τον Πάπα Κλήμη Ε' και τον Βασιλέα Φίλιππο Δ' τον Ωραίο, λίγο πριν ξεψυχήσει είπε τα ακόλουθα ιστορικά λόγια :

«Αυτήν την στιγμή που καίγομαι στην πυρά, σας εγκαλώ Πάπα Κλήμη και Φίλιππε Ωραίε, εντός 40 ημερών από σήμερα, να εμφανισθείτε ενώπιον του Δικαστηρίου του Υπέρτατου Δημιουργού, Μεγάλου Δικαστή όλων μας! Κύριε, δείξε το Έλεός Σου σε μένα και απόδωσε Δικαιοσύνη».

Η κλήτευση παρήγαγε τα ανάλογα αποτελέσματά της... Ο Φίλιππος Δ' ο Ωραίος και ο Πάπας Κλήμης Ε', έδωσαν λόγο για τα εγκλήματά τους, ΣΤΟΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟ ΧΡΟΝΟ, μπροστά στον Υπέρτατο Δικαστή όλων μας! Η προφητεία, όμως, δεν σταμάτησε εκεί: το πτώμα του Πάπα Κλήμη Ε' βεβηλώθηκε από τους Καλβινιστές. Του Φίλιππου Δ' του Ωραίου από τους Ιακωβίνους...

**Η σφραγίδα του τάγματος: δύο
ιππότες πάνω σε ένα άλογο.
Συμβολισμός των όρκων πενίας
και της συντροφικότητας των
Ναϊτών**